

Duhovna misel - 18. feb. 2024

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

1 postna nedelja. Vsako leto nas na začetku posta ta evangelij. Jezusovih skušnjavah v puščavi spomni, da je življenje kristjana Gospodovih stopinjah boj zoper duha zla. Kaže nam, da se je Jezus prostovoljno soočil s skušnjavcem in zmagal. Obenem nas tudi spominja, da je hudiču dana možnost, da s skušnjavami deluje tudi nad nami. Ne smemo računati na navzočnost tega prekanjenega sovražnika, ki ga zmagal je naša večna poguba, naš propad, in se braniti pred njim in ga premagati. Božja milost nam zagotavlja, da bomo z vero, molitvijo in pokorjenostjo nad sovražnikom. Hotel pa bi poudariti tole: v skušnjavah se Jezus ne pogovarja s hudičem, nikoli. In to moramo storiti tudi vsi mi. Če se približa skušnjavec, nas začne zapeljevati: "Glej, pomisli na to, ...". Če skušnjava pomeni pogovarjati se z njim, kakor je to storila Eva, potem, če začnemo pogovarjati s hudičem, bomo premagani. Zabijte si to v srce: s hudičem se nikoli ne pogovarjamo, ni možnosti za dialog. Božja beseda

V postnem času Sveti Duh spodbuja tudi nas, kakor Jezusa, na pot podamo v puščavo. Gre za življenjsko razsežnost, kjer bomo v molitvi in poslušanju Božje besede, »da bi se resnično spreobrnili«. Ne bojte se puščave, poiščimo več trenutkov za molitev, za tišino, da stopimo v Božjo pot. Ne bojte se. Poklicani smo, da se podamo na Božja pota, ko obljube svojega krsta: odpovedati se satanu, vsem njegovim delom in vsemu njegovemu zapeljevanju. Sovražnik je tu, skrit, bodite pozorni. A nikoli se z njim ne pogovarjajte. In zaupajmo se materinski po nebeške Matere (papež Frančišek, 21. 2. 2021).

V postnem času *delovati pomeni tudi ustaviti se*. Ustaviti se v Božjo Besedo, da bi sprejeli Božjo Besedo, in ustaviti se kot Samarijan *ob ranj*
~~bratu~~. Ljubezen do Boga in ljubezen do bližnjega je ena sama ljubezen. Molitev, miloščina in post so en sam gib odpiranja, izpraznjenja

Tvit papeža Frančiška

Leto molitve. Moiterv ni beg od lastnih nalog, nasprotno, pomoč, da naredimo tisto dobro, ki smo ga poklicani narediti, tu in zdaj. La preghiera non è una fuga dai propri compiti, al contrario è un aiuto per realizzare quel bene che siamo chiamati a compiere, qui e ora (12. 2.).

Z večno ljubeznijo smo ljubljeni. Smo pepel, v katerega je Bog vdihnil svoj dih življenja, prst, ki jo je On oblikoval s svojimi rokami prahu, v katerega bomo vstali v življenje brez konca (14. 2.).

Spoved je zakrament, ki nas dviga, ki nas ne pušča na zemlji, ampak v kovanju trdih tal, na katera smo padli. **Je zakrament vstajenja, je usmiljenje.** In kdor gre k spovedi, mora čutiti sladkost usmiljenja (15. 2.).

Ljubezen, s katero za nas skrbi Jezus, usmiljenje, s katerim odpiramo naše rane, Sveti Duh, s katerim odpira naša srca za veselje, so dobri darovi, jih ne moremo zadržati zase in jih skrivati: **napolnjeni z darovi smo pozvani, da postanemo dar** (17. 2.).